

DESNUTRIZIO EGOERAREN EBALUAZIOA: GIBELEKO GLUKOGENOA

SARRERA

Glukogenoa animalien zeluletako metaketa-polisakaridorik ugariena da. Ornodunetan, zelula guztiek dute glukogenoa, baina gibelean eta muskulu eskeletikoan agertzen da kantitate nabarmenean. Gibelaren pisu hezearen % 10a izan daiteke, hots, 80-100 g inguru, eta baliagarria da odoleko glukosa-maila erregulatzeko.

Desnutrizioan edo energia behar dugunean, gibelesko glukogenoa apurtu egiten da, eta gluzemia handitu egiten da; hala ere, barau-egoera gehiegi luzatzen bada, gordailu hori ez da nahikoa izango glukosa-beharrizanak betetzeko.

HELBURUA

Bi sagu-talde ezberdinetan, gibelesko glukogenoaren determinazioa egingo da haien egoera nutritiboa antzemateko: postprandrial edo baraualdia

MATERIALA

- %30ko kontzentrazioko KOH (hidroxido potasikoa)
- Etanol absolutoa
- Saguen gibelak

PROZEDURA

Hidroxido potasikoa gibelaren zuntzak apurtzen ditu eta karbohidrato honen askapena errazten du. Era horretan, glukogenoa disoluzioan agertuko da.

Glukogenoaren agerpena etanol absolutoa gehitu ostean ikus daiteke. Karbohidrato hori gunean agertzekotan, etanoleraino hurbilduko da eta, ondorioz, zurixko soluzioa antzemango da.

Horretarako, gibelesko lagina hartuko da (0,25-0,4 g) eta iragazpaper baten gainean jarriko da, odola kentzeko.

Hor geratzen den lagina 3 mL %30ko KOH dituen saio-hodi batean sartzen da eta maribainutan 20 minutu uzten da digeritzen. Saio-hodiaren edukia gardendu egin behar da.

Hoztu ostean, 3,5 mL etanol absolutoa botatzen da eta zuriz uhertzen bada, glukogenoa-presentziaren adierazlea izango da.